

بن حادثه‌ی بزرگ - یعنی حادثه‌ی حج - که هر سال از سوی امت اسلامی تکرار میشود، یکی از آن رموز اساسی اسلام است. در روایت است که حق حج این است که شما بدانید «انّه وفاده الی ربّک»
بسم الله الرحمن الرحيم

عوشامد عرض میکنیم به برادران و خواهران عزیز؛ هم خدمتگزاران پرافتخار حجاج، مسئولان کاروانهاست اندر کاران کاروانها و غیر آنها، و هم مدیران ارشد حج در بعثه و در سازمان حج و زیارت. از خداوند متعال سئلت میکنیم که توفیق بدهد، هدایت کند، دستگیری کند، تا شما با این همتهای بلندتان، با این انگیزه‌های پرشور بمیقتان، ان شاء الله بتوانید برای حجاج عزیز ما امسال یک حج معنوی، پرشکوه و مقبول عندالله فراهم کنید بن حادثه‌ی بزرگ - یعنی حادثه‌ی حج - که هر سال از سوی امت اسلامی تکرار میشود، یکی از آن رموز اساسی اسلام است. در روایت است که حق حج این است که شما بدانید «انّه وفاده الی ربّک»؛ (۱) وارد شدن بر خدا، میهمان بدن برای خداست. خوب، معلوم است که میهمانی مرکز عظمت و مرکز قدرت و مرکز جمال و مرکز کرم چقدر اهمیت ارزش دارد. همه‌ی ملت‌های مسلمان از دور و نزدیک همت میکنند، تلاش میکنند تا هر سال خود را به این میهمانی بزرگ برسانند. عده‌ای این سعادت را، این توفیق را پیدا میکنند. خوب، ما هم جزئی از امت اسلامی هستیم و گوشه‌ای از کار را برعهده داریم. از این حرکت عظیم امت اسلام، بخشی هم متعلق به ما ایرانی‌هاست. هم باید به فکر برگزاری اشکوه و پرمغز و پرمعنا این مراسم در سطح بین‌الملل اسلامی باشیم و برای آن برنامه‌ریزی کنیم، هم باید به فکر بهره‌برداری شخص خودمان باشیم. شما که حاجی هستید و همه‌ی حجاج محترم، هر کسی باید به فکر بهره‌برداری شخص خودش باشد. بنابراین هر دوی اینها باید در کنار هم ملاحظه شود.

در بخش اول که برگزاری عمومی و بین‌المللی و متعلق به دنیای اسلام و امت اسلامی است، یک وظائفی را حاجی ایرانی دارد؛ رفتار خوب نشان بدهد، برادری نشان بدهد، همدلی نشان بدهد، از پیوند اسلامی میان خود و دیگر ملتها برای نزدیکتر شدن دلها استفاده کند؛ اینها جزو وظائف است؛ درست نقطه‌ی مقابل آن چیزی که امروز دشمنان اسلام و مسلمین میخواهند. دشمنان اسلام و مسلمین میخواهند امت اسلام یکپارچه نباشد؛ چون اگر یکپارچه بود، قوی میشود، مقتدر میشود، در میدانهای گوناگون هویت‌یابی میکند؛ آن وقت کار برای مستکبران جهانی سخت خواهد شد. لذا میخواهند جدا کنند. اختلافات مذهبی را راه می‌اندازند، اختلافات قومی را راه می‌اندازند. سیونالیسم‌های افراطی را در بین ملتها به جریان می‌اندازند؛ این فارس است، این عرب است، این ترک است، این پاکستانی است، این کجائی است، این شیعه است، این سنی است؛ این اختلافات را هی برجسته میکنند، هی درشت میکنند، برای اینکه بین ما دیوار ایجاد کنند، برای اینکه دو نفر ما را به یکدیگر بدین کنند تا ما با هم نباشیم، دست‌ها را هم گره نشود و یک حرکت عظیم به وجود نیاید.

امسال این توطئه بیشتر خواهد بود؛ این را بدانند. امسال چون سداری اسلامی به وجود آمده است، مصر سداری شد

ست، تونس بیدار شده است، لیبی بیدار شده است، یمن بیدار شده است، بحرین بیدار شده است، ملت‌های مسلمان در انقلاب‌های خود، در نهضت‌های بزرگ خود، آن نقطه‌ی بُرنده و تیز حرکت خود را علیه استکبار قرار داده‌اند، علی‌هیونیست‌ها قرار داده‌اند، بنابراین سعیشان این است که نگذارند بین ملت‌ها ارتباط برقرار شود، دل‌ها به هم نزدیک شود صد دل به یکدیگر چو شود آشنا، یکی است». وقتی که دل‌ها با هم آشنا شد، میشود مثل یک دل؛ یک اراده، یک خواست، یک تصمیم؛ این را نمی‌خواهند. لذا تأکید خواهند کرد سنی را در سنی‌گری، شیعه را در شیعه‌گری، فرقه‌های مختلف را در آن خصوصیات خودشان هی تشدید میکنند. برای تحریک احساسات، متأسفانه ابزارهایی هم دارند. هم با ابزار دارند، در آنجا شاید هم بیشتر. بر اینها فائق بی‌آید. «و اعتصموا بحبل الله جمیعاً». (۲) حج یکی از مظاهر حبل الله است؛ به این حبل و ریسمان مستحکم الهی چنگ بزنید جمیعاً؛ یعنی با هم. با هم باشید. نه فقط شما ایرانی‌ها با هم باشید، بلکه شما امت اسلام با هم باشید. مسلمان‌ها، از آفریقائی‌اش، تا آسیائی‌اش، تا اروپائی‌اش، سیاه پفیدش، در هر نقطه‌ی دنیا که هستند، یک تن واحدند. این، آن نگاه عظیم و عمومی و جهانی است.

ارتباط برقرار کنید، حرف بزنید، خبر بدهید، خبر بگیرید، روحیه بدهید، روحیه بگیرید؛ حقایق را که درباره‌ی استکبار، مستکبرین، معاندین، مخالفین میدانید - شما سی سال تجربه دارید - برای آن برادرانی که تازه وارد ایران میدان شده‌اند، تشریح کنید. آنهایی هم که توانائی تبیین و بیان و این چیزها ندارند، با رفتار خودشان مردم را دعوت کنند؛ «کونوا دعاة للناس بغير السنتکم». (۳) مردم را با زبان هم میشود دعوت کرد، اما دعوت قوی‌تر و بهتر، با عمل است. ادبتان، احترامتان، دل‌بستگی نشان دادنتان به حقایق حج، اینها رفتارهای جمعی و عمومی است برای بهتر رگزار کردن این واقعه‌ی بین‌الملل اسلامی.

یک دسته کارها هم هست که مال دل خود شماست، مربوط به دل خودتان است، مربوط به شخص خودتان است؛ باید خیره بگیرید. ما در این دنیا آلوده هستیم به مادیات، به انگیزه‌ها، به وسوسه‌ها. اگر بخواهیم با همین وضعیت از ایران رزی که اسمش مرز مرگ است، عبور کنیم، وای به حال ماست. باید خودمان را پاکیزه کنیم. این پاکیزگی در نماز حاصل میشود، در تلاوت قرآن حاصل میشود، در روزه حاصل میشود، در انفاق و صدقه حاصل میشود، در انواع فرائض این پاکیزگی برای انسان پیش می‌آید؛ حج یک مجموعه‌ای از همه‌ی این فرائض است. در حج ذکر هست، در حج کوف هست، در حج نماز هست، در حج وقوف هست، در حج توجه به خدا هست، در حج انفاق هست، قربانی هست همه چیز در حج جمع است؛ یک مجموعه‌ای است از این کارها.

بن چند هفته را خیلی قدر بدانید. در این چند هفته دل‌ها را پاکیزه کنید، تطهیر کنید. بهترین جا برای تطهیر، همیمر و اسم حج است؛ مسجد الحرام است، طواف خانه‌ی خداست، مسجد نبی مکرم است، آن مراسم عظیم است. با جمعی در بین جمعی، اما هر کدام به طور مستقل یک سیم ارتباطی با خدا دارید. هیچ کس هم ممکن است مطلع نشود، خبر شود. این ارتباط را حفظ کنید، تقویت کنید. از حالا شروع کنید، بلکه از قبل از این باید شروع کرد.

اید برای حج آماده شد؛ همچنان که برای ماه مبارک رمضان، روش و رفتار عالمان بزرگ و سلاک و اهل معنا لریقت این بوده که از ماه‌ها پیش از ماه رمضان، خودشان را برای ورود در ماه ضیافت الهی آماده میکردند. حج هم همین جور است؛ از قبل از سفر، خود را باید آماده کرد؛ از همه‌ی کارها هم مهمتر، پرهیز از گناه است؛ پرهیز از بی‌ت، پرهیز از ظلم، پرهیز از نگاه ناپاک، پرهیز از عمل ناپاک. این پرهیزها دل را آماده میکند برای ورود در ایران فاده‌ی الهی، این ضیافت الهی.

ند از آنکه رفتید آنجا بهره گرفتید، برای خودتان ذخیره درست کردید و برگشتید، سعی کنید در حفظ آن ذخائر
در طول سفر مبارک حج عادت شده - و چقدر عادت خوبی است - که حجاج تلاوت قرآن میکنند مکرر در مکرر
بعضی ها یک ختم قرآن در مدینه تلاوت میکنند، بعد می آیند مکه، یک ختم یا دو ختم قرآن در مکه تلاوت میکنند
بن عادت را ادامه بدهید. بعضی ها که اهل تهجد و نماز شب نیستند، در حج تهجد را آزمایش میکنند، برای خودشان
سیله قرار میدهند، میروند در مسجد الحرام، مسجد النبی، متهد می شوند؛ این را ادامه بدهید، نگه دارید.

اگر ما اینها را رعایت کنیم، حج یک دستگاه عجیب دگرگون ساز است. هر موسم حجی، یک حرکتی در کل جامعه به
وجود می آید؛ یعنی یک حرکت جمعی است، بحث تک‌تکی نیست. در این موسم، محبتها به خدای متعال افزایش پیدا
یکند. دلی که گنجینه‌ی محبت الهی باشد، خیلی باارزش و ذی‌قیمت است. دلی که جای محبت خداست، به گنا
متر میل میکند یا میل نمیکند؛ به کار خیر متمایل میشود. این محبت را باید ایجاد کرد. ایجاد این محبت، با ذکر، با
وجه، با اخلاص، با تضرع حاصل میشود. غرض، خیلی قدر بدانید؛ هم از جهت جمعی، هم از جهت فردی

کشور خودتان را هم - که ایران عزیز و سربلند است - در این سفر سربلند کنید. حاجی ایرانی با رفتار خود میتواند
شور خود را، تاریخ خود را، انقلاب خود را، نظام جمهوری اسلامی خود را در چشم مردم دنیا - که آنجا همه از
کاهای مختلف جمعند - شیرین و عزیز کند. عکسش هم میشود. میشود برویم آنجا با کارهای بد، نامناسب و سبک
شورمان را سبک کنیم، ملتمان را سبک کنیم.

ن با سوغاتی خریدن مخالف نیستیم، اما با این بازارگردی‌ها چرا؛ خیلی بد است. یک عده‌ای عطش بازارگردی
ارند؛ اینها ملت شما را، مردم شما را سبک میکنند؛ حیف است. میروند یک جنسهای را میخرند، غالباً هم جنسهای
بی کیفیت از کشورهای دوردست سودجو که با همان کمپانی‌های داخل آن کشور میزبان بندوبست دارند. برای حجاج
غنی بدلی و بی کیفیت درست میکنند می آورند توی این بازارها میریزند، شما هم میروید این ارز خودتان را و عرض
خودتان را میریزید برای اینکه این کالاهای بی کیفیت را خریداری کنید. امروز در کشور ما خوشبختانه کالاهای
اخلی با کیفیت خوب، متنوع، زیبا، ساخته شده‌ی دست کارگر ایرانی - برادر خودتان - فراوان است. بعضی‌ها قبل
از اینکه سفر مکه بروند، سوغاتی‌های سفر را در اینجا میخرند - کار خوبی است - نگه میدارند؛ بعد که برگشتند
بمانهائی را که در بازار شهر خودشان تهیه کرده‌اند، به عنوان سوغاتی میدهند. هدیه‌ی سفر است دیگر، خوب است
بن کار، خیلی کار خوبی است.

بعضی‌ها به عنوان چیز متبرک، از آنجا سوغاتی می آورند؛ تبرکی ندارد. این جانمازهایی که در سنج و کردستان
بودمان مییافتند، بمراتب از جانمازهایی که از آنجا می آورند، بهتر است. برادر خودتان را تقویت کنید، ساخت دست
و را که هم زیباتر است، هم بهتر است، بخرید و این را به عنوان سوغاتی بدهید. این را آنجا بپسندید و به افرادی که
وست دارید، سوغاتی بدهید. همه‌ی اجناس خودمان همین طور است؛ حالا من جانماز را مثال زدم که مقدس‌ترین
است. اینها را رعایت کنید.

ما در اسلام همه چیز داریم. نظام اسلامی در درون خود همه چیز دارد. این کالای مادی است، کالای معنوی هم
اریم. معارف ما، درس ما، قرآن ما، سنت ما، احادیث ائمه‌ی اطهار (علیهم‌السلام)، اینها همه، سرمایه‌های ماست
اگر چنانچه به این سرمایه‌ها توجه کنیم، از آنها استفاده کنیم، خودمان را از آنها محروم نکنیم، پیش میرویم؛ «ار

حسنتم احسنتم لأنفسکم»؛ اگر به دست خودمان خود را محروم کردیم، «و ان اسأتم فلها». (۴) «و من اوفى بما عاهد الله»؛ اگر چنانچه به آنچه با خدا معاهده کردیم، عمل کردیم، «فسیؤتیه اجرا عظیما»؛ (۵) اگر چنانچه نه، آنچه را که با خدای متعال معاهده کردیم و قرارداد گذاشتیم، شکستیم، «فمن نكث فانما ينكث علی نفسه»، (۶) علیه خودمان بار کرده ایم.

چند سال قبل از این - نمیدانم حالا ده سال است یا بیشتر است - من توصیه های مؤکدی را راجع به مقابله با فساد اقتصادی به مسئولین کشور کردم؛ استقبال هم کردند؛ اما خوب، اگر عمل میکردند، دیگر این فساد بانگی اخیر - که بالا همه ی روزنامه ها و همه ی دستگاه ها و همه ی ذهنها را پر کرده - پیش نمی آمد. وقتی عمل نمیکنیم، دچار این حوادث میشویم. اگر با فساد مبارزه بشود، دیگر این چند هزار میلیارد - یا هر چه - سوءاستفاده ای که افرادی بیایند کنند، پیش نمی آید. وقتی عمل نمیکنیم، خوب، پیش می آید؛ ذهن مردم را مشغول میکند، دل مردم را مشغول میکند. آدمها را میشکند. چقدر در این کشور از بروز یک چنین فساد دلها ناراحت میشود؟ چقدر آدمها امیدشان را از دست میدهند؟ این سزاوار است؟ این به خاطر این است که عمل نکردیم. از همان وقت که گفته شد فساد ریشه دار میشود، ریشه پیدا میکند، شاخ و برگ پیدا میکند، هر چه که بگذرد، کندنش مشکل میشود - اینها گفته شد، اینها تأکید شد، اینها همه بیان شد؛ اینها سرمایه گذار پاکدامن و صادق را مأیوس میکند - اگر عمل میشود، مبتلا به این مسائل میشدیم. حالا مبتلا شدیم.

البته حالا هم من این را عرض بکنم، مردم عزیزمان بدانند؛ خوشبختانه مسئولین کشور در هر سه قوه، هم با این بارنده، هم ان شاء الله با حوادث دیگر مبارزه میکنند و پیشگیری میکنند؛ باید هم بکنند، وظیفه شان است که مقابله با بارزه کنند. هر سه قوه دارند تلاش میکنند. یک عده ای میخواهند از این حوادث استفاده کنند برای زدن توی سر مسئولین کشور. مسئولین کشور دارند کار میکنند؛ هم مجلس، هم دولت، هم قوه قضائیه، البته خبررسانی شد؛ مطبوعات، دیگران، کارهایی کردند، خبررسانی کردند، ایرادی ندارد؛ اما دیگر نباید قضیه را خیلی کش بدهند. بگذارید مسئولین کارشان را بکنند؛ عاقلانه، مدبرانه، قوی و با دقت قضایا را دنبال کنند. جنجال بیهوده تا یک مقداری برای آگاهی ها لازم است؛ دیگر همین طور هی ادامه دادن - بخصوص که اگر بعضی ها هم خواهند در این بین استفاده های دیگری از این مسائل بکنند - هیچ مصلحت نیست. باید مراقبت بشود. البته مسئولین دنبال کنند. مردم هم بدانند که این چیزها دنبال میشود و متوقف نمیشود و ان شاء الله به توفیق الهی دستهای خائن قطع خواهد شد.

مسئولین قضائی هم که بحمدالله حالا دنبال این مسئله را با جدیت گرفته اند، اطلاع رسانی کنند و در موارد خود با مردم اطلاع بدهند؛ مردم هم بدانند که دارد کار پیش میرود. و به بدکاره و خرابکار و مفسد هم نباید ترحم کنند. امیدواریم خداوند متعال به برکت تفضلات خودش، توجهات خودش، برکات خودش بر این ملت، ان شاء الله حج امسال را حج مبارکی قرار بدهد و ان شاء الله همه ی شما، همه ی ملت ایران مشمول ادعیه ی زاکیه ی حضرت بقیه الله (ارواحنا فداه) باشند و ان شاء الله با سلامتی و عافیت این حج را با سر بلندی انجام بدهید و سلامت برگردید.

السّلام علیکم و رحمة الله و برکاته

